

กลอน สอดยั้งใจก็ไม่เข้าชะที่...เฮ้อ

นำเสนอเมื่อ : 27 เม.ย. 2552

กลอน สอดยั้งใจก็ไม่เข้าชะที่...เฮ้อ

บรรจงจับ สวเปลาย มือไม้สั้น

_____ ออกแรงคันทันจนเทวื่อไหล แต่ใจสู้...

_____ ของรักเลอลน แหยออย่างไร ไม่เขารู

_____ อยากรจะถู ตะโกนกอง ร่องวา"เซ็ง!!"

_____ ลองแหยใหม่ อีกหน ผลเหมือนเก่า

_____ เราแก่เฒ่า แล้วหรือไร ไม่เหมาะะเหมิง

_____ คนหนุ่มสาว เขาสดชื่น ใจควันแครง

_____ แหย่ ตรงเผง ไม่ขมขื่น ขันตวงแด

_____ ด้วยดวงตาเดือนแดง มองฟางฟ้า

_____ ความขร่า เขามาเยือน ชักจะแยะ

_____ เสนตายออน รูเข็มเล็ก เฝ้าเล็ง แด

_____ กว่าจะแหย เขาเข็มโต แหยม วายปราวณ

(ทั้งหมดจากอุเอิมไทย)

..ถึงตัวเล็กก็สูดบาย..

คนทะลึ่งช่วยๆเม่นกันหนอย

ขอรอยยิ้มหลังอ่านกลอนเสรีจนะควับ 555+